GUERRA A EUROPA

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Oli de gira-sol per espantar l'ansietat

L'acaparament de productes és una excepció en uns supermercats que operen amb naturalitat

La Carmen demana ajuda al carrer davant del Caprabo del carrer de Còrsega. Li està bé qualsevol cosa que li vulguin donar, sobretot arròs, caldo, fruita o menjars preparats. Intenta que, com a mínim, caigui una ampolla d'oli a la setmana, però fa dies que ningú n'hi compra cap. Li és igual si és d'oliva o de gira-sol. Aquests dies ho té més magre que mai. Ni una sola ampolla d'oli de gira-sol a les lleixes i el d'oliva amb el preu disparat. "L'escassetat es deu al fet que els bars i restaurants tenen por de quedar-se sense existències", apunta un empleat. Li estranyaria que ara els particulars s'hagin llançat en massa a cuinar amb oli de gira-sol.

El Caprabo de la Gran Via amb Padilla, en canvi, no s'ha quedat sense existències. Van fluixos de carn envasada i d'aigua però no menys que qualsevol dilluns després de l'habitual compra setmanal dels dissabtes. El Mustafà treballa als Encants i m'explica que al seu país estan acostumats a les escassetats. No li estranyen aquests pics d'ansietat. A casa seva han comprat, per si de cas, tres o quatre paquets més d'arròs i de farina; però sense alarmisme.

Al supermercat La Comarca, just davant del Mercat de les Corts, han notat molta demanda de farina des de fa sis o set dies. Estan esperant que els en serveixin més perquè, igual com va passar durant la pandèmia, el prestatge els ha quedat buit. Llavors va ser per un auge desmesurat del *home cooking*, ara és perquè el blat s'ha encarit a causa de la guerra: Ucraïna és un molt rellevant productor i exportador d'una matèria primera tan fonamental.

Lleixes sense oli de gira-sol en una botiga Caprabo on sí que hi ha oli d'oliva. FRANCESC MELCION

La Maribel ja fa mesos que fa compra "de subsistència", va a l'essència, sense permetre's luxes ni sortir del pressupost, se cenyeix a allò de què ella i la seva família no poden prescindir: "Si això continua així, aviat molts no arribarem a final de mes". Es refereix, esclar, a la pujada de preus, ja anunciada des de fa dies i que no ha calgut esperar gaire per veure feta realitat. I posa un exemple sagnant: "Fa un mes, o menys, aquest paquet de pa Bimbo valia un euro; avui val un euro amb vint-i-cinc cèntims". Demolidor. "I només cal que passegis una mica pels passadissos i trobaràs muntanyes d'exemples més", exclama.

A la recerca de farina

"Perdoni, on tenen la farina?". "Al pis de dalt, però em sembla que no en queda". En efecte, a l'immens Mercadona del carrer Aribau no queda ni un sol paquet de farina. De cap marca. L'espai que acostuma a ocupar és gran, ben bé un metre quadrat, i només hi ha aire. Passa el mateix, uns metres més enllà, al passadís del costat, a la secció de l'oli. Ni una sola ampolla d'oli de gira-sol. A la Dolores ahir la seva veïna, i bona amiga, li va dir que aniria a comprar uns quants paquets de farina "per si de cas". En va prendre nota i ha fet el mateix. Per què? "Doncs això, per si de cas". La lucidesa del Vicente, veí de Travessera de Gràcia, que a la tarda anirà a un altre súper a veure si troba farina, sorprèn: "Això és com el paper de vàter durant la pandèmia, no necessitem gaires motius per tornar-nos una mica bojos" . D'oli de gira-sol no en gasta. "Saps què em diu la meva dona?". "No". "I què hem de fer? No fer res? Així espantem l'ansietat i creiem que estem millor del que estem". No es pot dir més clar.